Debreczen, 1899. XXVI. évfolyam 21. sz. Szerda, január 25.

Előfizetési árak:
Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:
Egy hasábos petit soronkint 5 krjával számittatnak.

KÖNYV-TÁRA

Az obstrukczió büne.

Debreczen, január 25.

Mi az obstrukczió?

Forradalom. Az alkotmány formáinak forradalma az alkotmány lényege ellen. A parlament házszabályai föllázadtak maga a parlament ellenében.

Jogosult-e a forradalom?

Igenis jogosult, ha önvédelem folyik, amint jogom van embert is ölni, amikor különben engem ölnének le.

Most már vessünk egy pillantást a mi Házunk tájékára.

Szeptember 6-ika óta megobstruálta abban az ellenzék előbb az indemnitynek napirendre tüzését, azután magát az indemnityt.

A hirlapok napiszükségleteinek némely közjogásza téves fogalmakat fogadott be és terjeszt tovább az alkotmányosság alaptörvényei felől. Minden törvény egy forrásból meriti erejét, egyformán szent a corpus jurisnak nagyról és kicsinyről rendelkező szava, egyaránt sérthetetlen minden, amit a törvény oltalmába vett. Az a forrás, amelyből a törvények erejüket veszik: az alkotmány. A alkotmány pedig a magyar közjog szigoru értelmezése szerint nem egyéb, mint a magyar nemzetnek és a magyar királynak közös akarata.

Melyek tehát a mi alaptörvényeink? Nyilvánvalóan azok, amelyek a nemzet és a király közös akaratnyilvánitását, a törvények forrását szabályozzák.

Világos, hogy minden évnek a törvényhozás által elfogadott és a király által szentesitett költségvetése is alaptörvény, mert egyik garanciája az alkotmányosságnak.

Ha a király 1899. szeptember 6-án katonáival elállatja a Sándor-utczai Ház ajtait és 1899. január 1-ig megakadályozza a költségvetés megadása, vagy megtagadása ügyében a nemzet akaratának megnyilatkozhatását, akkor ezek a katonák a magyar alkotmánynak állottak volna utjába és alkotmányos életünk alaptörvényének megszegésében váltak volna bünös eszközökké.

Ime, ilyen bünnek eszközlői az obstrukcziós hazafiak. Decz. 30-án még harczi taktikának minősithették az obstruálást, Szilveszter napján azonban már az alkotmány elárulása kelt ki taktikájukból.

Azok, akiket a nemzeti akarat megbizott képviselésével, — akikre rábiztuk alkotmányunk kulcsait, azok cserben hagyták a nemzeti akaratot, eldobálták e kulcsokat, elárulták az alkotmányosság alapgarancziáját.

Hiszen megostromoltuk volt a Szapáry közigazgatási törvényjavaslatát is; ámde a kérdés lényege akkor az autonómia és a czentralizáczió elveinek vitájában feküdt. Az alapkérdést: az alkotmányosságot a vita nem érintette. Akár autonomisták, akár czentralisták voltunk, mindannyian egyaránt alkotmányos alapon állottunk. De mert feltétlenül szilárdabbnak véltük ugyanazokon az alkotmányos alapokon az autonóm közigazgatás épületét, fölhasználtuk a házszabályok formalitásainak engedélyét arra, hogy az alkotmányosság keretén belül mozgó forradalommal megobstruáljuk a czentralizmust.

A mostani obstrukczió azonban széjjelrugta a saját maga kereteit. Fölhasználta az alkotmányosság formái közé bujt furfangosságokat magának az alkotmánynak pusztitására. Az obstrukczió forradalom az alkotmányosság keretein belül, ámde a mostani obstrukczió forradalmi hatása magát az alkotmányosságot támadta meg.

Szapáry idején egy miniszter kivánságát obstruáltuk meg, a Szapáry-kabinetnek egy javaslata ellen lázadtunk föl, most azonban törvényt szegtünk az obstrukczióval. A törvény kötelezi a koronát, hogy a költségvetést miniszterei utján az országgyülés elé terjessze, de kötelezi a törvény az országgyülést is, hogy a költségvetés felett határozzon. A képviselőház nem a költségvetést ta-

TÁRCZA.

Az ő főmüve.

— Henri Lavedan. —

(Denys Hélvu 25 éves, Pascal, pályatárs és barátja 28 éves.)

Játszik: Hélvu Denys-nél. Iró asztala előtt ül, mely papirszeletekkel van fedve. Este van. A lámpa ég. A láng lobog. Pascal lép be.

Pascal: Mindig! Mond csak, folyton dolgozol is te?

Hélon: Állandóan!

Pascal: A mi sok, az sok. Tulerőlteted magad!

Hélon: Nem!

Pascal: Min is dolgozol tulajdonképen?

Hélon: Az én nagy munkámon.

Pascal: Ez a titokteljes dolog, mit nem akarsz elárulni nekem!

Hélon: Igen!

Pascal: Hát halod már?

Hélon: Nem!

Pascal: Hihetőleg még sokára téged?

Hélon: Mintaigne oly szépen mondja hogy: „Tudom is én?“ Talán hat hónap, talán husz év!

Pascal: Ó:

Hélon: Pedig igy van!

Pascal: Akkor nem jól van! Siet ned kellene. Várnak tőled már valamit. Akármi is legyen. És nem jó az embereket várni hagyni.

Hélon: Csak várjanak!

Pascal: Türelmesen tehetik, bizva a te nagy tehetségedben. És mégis koczkáztatott játék.

Hélon: Én belevágok.

Pascal: Ugy? Ez különben a te dolgod. Mikor is jelent meg az első müved?

Hélon: 1892-ben.

Pascal: Már hét éve.

Hélon: „ALINÉÁS“.

Pascal: Emlékszem rá. Egyenesen elámitó. Első rangu. Kicsiség, üres tenyérbe lehetne fogni. Két kis 20—20 soros oldalon.

Hélon: Nem a terjedelem teszi!

Pascal: Igazán nem! A közönségre óriási hatással volt. Széles körben hóditott, mondhatom előtted, a te „Alinéás“-d.

Hélon: Gondolom. Egy csapással felemelte a lapot, melyben megjelent. — Mától holnapra az összes phylister előfizetők otthagyták a lapot. Csak a müvészek maradtak.

Pascal: Legalább egymás között vannak!

Hélon: Igen, de ez az elkülönzés, beláthatod, az én érdemem.

Pascal: Egy okkal több arra, hogy tovább dolgozz. Most szintén megteremtetted magadnak azon közönséget, mire szükséged van.

Hélon: Hej, könnyü igy beszélned. Te irsz és irsz és megint irsz . . .

Pascal: Sokat!

Hélon: Nem, de eleget. Csak most olvastam legujabb müvedet.

Pascal: Nos, és . . ?

Hélon: Igen érdekes! Helyenként gyenge, de sokszor elragadó. Egészben véve még ki nem forrott. Én is forrongok.

Pascal: De nagyon hosszan. Vigyázz magadra, hogy ugy ne járj, mint a finom gyümölcs, mi tulérett, leesik és rothad.

Hélon: Nem!

Pascal: Mond csak, min dolgozol? De kérlek. Légy szives. Talán ez? A vastag füzet iróasztalodon?

Hélon: Igen.

Pascal (felé hajlik): Szabad?

Hélon: Ha ép akarod!

Pascal: Nagyon szivesen. Megbizol bennem! Szabad tehát. (Megelégedve nyitja fel a füzetet.) Oh! Te bolonddá tartsz! Hisz ez tiszta papir, nem más! A füzetet az asztalra dobja.)

Hélon: És mégis, ez lesz az én müvem. Ez az. Ha megirom, ez lesz a

gadta meg az obstrukczióval, hanem a határozathozatalt akadályozta meg, azt a határozathozatalt, amelyre feltétlenül kötelezve van, mert ebben rejlik a nemzet védelme a hatalmi tulkapások ellenében.

Az obstrukczióban rejlő forradalomhoz joga lett volna a parlamentnek önvédelme szempontjából, ha mentenie kellett volna az alkotmányosságot, de a forradalomhoz való jog is megszünt akkor, amidőn az obstrukczió már nem menti, hanem rombolja az alkotmányos elveket.

Igaz: az öngyilkossághoz is van kinek-kinek joga. De a nemzet által a képviselői kezekbe letett mandátum ereje idáig nem terjed. Egy nemzet megöngyilkolhatja magát, de a parlament nem a nemzet, csak mandatáriusa a nemzetnek és ha a parlament ejt sebeket a nemzeten, ez nem a nemzet öngyilkossága, hanem a parlament gyilkossági kisérlete a nemzeten.

A törvényszegés ott kezdődött, ahol az obstrukczió megakadályozta az indemnity-javaslatot. Az obstrukczió a parlamentnek lekötötte a kezeit, elfojtotta hangját, tetszhalottá tette azt. Minden további törvényszegésnek ez az első tett az eredendő büne. A kisebbség megkivánta a többség hatalmának almáját és az obstrukcziós kigyónak, a parlamenti elnöknek csöndes tanácsaira bele harapott ez almába az obstrukczió fogaival és belevitte evvel az eredendő bün következményeibe az egész alkotmányosságot.

Törvényeink megállapitották az országgyülés budget-jogát, hogy védbástyát emeljenek vele a nemzet jogai köré. Arra nem gondoltak 1848-ban, hogy e bástyákat belülről is el lehet árulni. Megszabályozták a miniszterek felelősségének elvét és módozatait arra az esetre, ha valaha magyar miniszter az alkormányosság védőfalainak lerombolásával akarna a nemzet jogaihoz férkőzni; ámde megfeledkeztek büntető szankcziókkal ellátni a képviselői kötelezettségeket is. Bünös könnyelmüsége ez a törvényhozásoknak, hogy a képviselők törvényszegését, alkotmányos árulását is körülveszi a képviselői immunitással. A képviselőre kötelességeket ró mandátuma, de a kötelességek mellől hiányzik a felelősség szankcziója. Az egyes képviselő elbuvik a felelősség nélküli tömeg háta mögé.

Egy ember azonban személyesen felelős az obstrukczió büneért: a képviselőház elnöke. Ez sem mint egyszerü képviselő, hanem mint a képviselőház képviselője. Az elnöknek jogot és kötelességet irt elő a 204-ik §. Ennek alkalmazását Szilágyi Dezső nem kisérlette meg, mi több, annak fenyegetését sem alkalmazta az alkotmányos mentés munkájában. Hogy ezt nem tette, de tennie kötelessége lett volna, azt Láng Lajos leplezte le Szilágyi lemondása napján és ezzel valóban elévülhetlen hazafias érdemet szerzett magának. Rámutatott ezzel arra az egyetlen egyéni felelősségre, amelytől számon kérhetjük az obstrukcziónak eredendő büneit . . .

Szilágyi Dezső feleljen a nemzet budget-jogának megsértéseért és ő feleljen érte, ha a kisebbségnek sikerül Bánffyt az 1848-as törvények örök csufságára a miniszterelnökségből kiobstruálni.

— **Bánffy és Széll bécsi utjáról** irják a Bud. Tud.-nak: Bánffy Dezső miniszterelnök és Széll Kálmán v. b. t. tanácsos tegnap visszatértek Budapestre. Beavatott körökben hirlik, hogy ugy Széll Kálmán vasárnapi, valamint br. Bánffy Dezső miniszterelnök hétfői kihallgatása a királynál a kompromisszum előterjesztések azon pontjára vonatkozott, a mely a végleges kiegyezés biztositásáról szól. Széll Kálmán Bánffy Dezső br. miniszterelnök előterjesztésére hivatott Bécsbe, hogy ezen pont felett tárgyaljon és Bánffy Dezső br. a Széll Kálmán által megkezdett eszmecsere alapján folytatta a tárgyalásokat. Bánffy Dezső báró ma délután átadja a disszidensek vezéreinek a kormány válaszát az egyesült ellenzék részéről a kormánynyal szombaton közölt kivánságokra. Mivel a disszidensek vezéreinek e válaszra még közölniök kell az ellenzéki pártok megbizottaival, a tárgyalások alkalmasint még egy pár napig eltartanak, ugy, hogy a szabadelvüpártnak tervbe vett értekezlete ezen a héten aligha lesz megtartható. Az ügy végleges elintézését a jövő hétre várják.

Az O. E. jelenti:

A Bánffy Dezső báró miniszterelnök lemondásáról elterjedt börzehirek teljesen alaptalanok.

Levél a klubból.

Budapest, január 24.

A klub... a klub... a Lloyd-épület! Istenem, mennyit nem irnak most róla a lapok, hogy ott mi készül. hogy ott mit forralnak, hogy ott mekkora most az izgatottság, s hogy ez most nőttön-nő mindennap!...

Gyakran mondottam, hogy nagy kedvem volna egyszer megkérdezni az egyszerü ujságolvasót, kivált a jóhiszemü vidéki olvasót, hogy ugyan milyennek képzeli ő el ezt a klubbot? A szabadelvü pártkör helyiségét, melyről mostanában annyit regélnek az ellenzéki lapok. Megvagyok róla győződve, hogy furcsánál-furcsább dolgokat hallanánk; egy csöppet se csudálkoznám, ha a jó fantáziával ellátott ember körülbelül ezeket adná elő:

A bejárónál alabárdos őrök ügyelnek, hogy illetéktelen ember se be. se ki! Mindennap titkos jelszó van kiadva s csak azokat eresztik be, a kik ezt a jelszót a zord alabárdosok fülébe tudják sugni; mert

---

kézirat. Mikor? Ez alárendelt jelentőségü kérdés . . .

Pascal: Komolyan beszélsz?

Hélon: Akárcsak a halál. Az oldalszám is meg van állapitva. Müvem se több, se kevesebbet nem tartalmaz. Ép annyi oldalam van, mint mennyi szükséges.

Pascal: Ez már mindenesetre valami. Hány is van!

Hélon: Egyszázkilenczvenkilecz. Tehát a nyomtatásban közel hatszáz.

Pascal: De meghalsz, mielőtt a czimet felirtad volna?

Hélon: Mit tesz az, ha csak a czim első felét felirtam.

Pascal! Persze van miből élned!

Hélon: Csak pár, atyámtól rámmaradt garas . . .

Pascal: Az egy okos ember volt. Nélküle kedvesem neked is irnod kellene irni, irni és irni — mint a többiek, ki ket ugy megvetsz,

Hélon: Igen? Nem, Ez müvészeti természetem ellen van. Az irás, lásd csak, már maga lealacsonitás. Valamely gondolatot szavakká ölteni, megszentségtelenitését jelenti. Minek a szavak? Az igazi nagyság féltékenyen magába zárkózik és mit sem ad magából, vagy csak oly keveset, mint lehetséges. Hol mi sincs, ott a kritika se jogosult. Mondok neked valamit: Azok a legnagyobbak, kikről mit se lehet mondani.

Pascal: Kétségtelen. Ez is egy szempont. A hallgatás beszédessége.

Hélon: Persze. Beszélni? Minek? A mint hallgatnak, mindenki egyet ért vele . . .

Pascal: Vagy pedig nem mond senki ellent.

Hélon: Türelmetlenség és várakoztatással kell az olvasó csőcseléket táplálni. Ő nem is vár már egyebet.

Pascal: Na!

Hélon: Nem.

Pascal: Engedj meg. Tudom, mit beszélnek rólad. Ugy segéljen Isten, mint a hogy *sajnálnak* téged, hogy öt éve mit sem adtál nekünk.

Hélon: Ugy van. Sajnálnak, mondod, ez pompás. Ez az életem zománcza, ez a sajnálkozás.

Pascal: És a végén azt mondják majd, hogy te ki vagy irva.

Hélon (teljesen magán kivül): Én? Kiirva? Én?

Pascal: Igen. Te.

Hélon (halvány): Ez csak tréfa.

Pascal: Azt is beszélték . . . Ha már az igazat hallani akarod . . .

Hélon (dühösen); Én?

Pascal: Becsületszavamra. Másrészt azt mondják . . .

Hélon; Te hallottad és te saját füleddel hallottad, mint az emberek merészkedtek . . .? Ah, te, ez már éppen Shakespearei. Én, Dengs Hélon, kiirva.? Várj egy keveset. Nem . . . Hallatlan . . tudod e? . . .

Péscal (természetes kedélyességgel); Igen, igen, ez csip — elhiszem neked szivesen.

Hélon; Tehát, ezt mondják? Párisban? Francziaországban? Azt mondják, hogy én már nem vagyok képes . . . hogy nincs több te . . . kész . . . kiszipolyozott?

Pascal: Nem. Kiszipolyozva . . . ezt nem mondják. Az Alineás nagyon is csekélység ahoz, hogy ezt lehessen mondani . . .

Hélon (kitörve); Mit! Nagyon is csekélység! Elolvastad-e figyelmesen!

Pascal; De igen! Sőt többször.

Hélon: Akkor nem értetted meg.

Pascal; Bocsánatot kérek tőled. És ne avódj velem, kérlek. Mert végre is, a a mit mondok, a te érdekedben áll. Én csak az általános hangulatot adom neked tudtul. És ezután is tehetsz, a mit akarsz.

Hélon: Ezek a juhok. A konéleonok. Ezek a bálám szamarai.

Pascal (készülőben): Tehát jó estét. Nem szeretem az ilyesmi jeleneteket. Ez megakadályoz a munkában.

a jelszó ismerete mutatja, hogy az illető csakugyan hü, kipróbált tizenhárom próbás kormánypárti, a ki méltó rá, hogy szemtől-szembe lássa, hallja a „klub“ misztériumait. Odabenn pedig sötét arczczal járnak-kelnek a politikusok és — tépelődnek. Izgatottan, félénken lesik egymás szavát. Rettegve veszik kezükbe az ellenzéki ujságokat. Egy-egy sirt szobában titkos konventikulum folyik, titkos összeesküvés.

És mit tudom én, még mit nem képzel az ember erről a klubról — egész joggal, mert hiszen a ki tisztára csak az ujságokból ismeri, az vajmi rosszul ismeri.

Tessék, kedves olvasó, előre sétálni. Megyünk a klubba. Itt végig, ezen a fényes utczán, a Dorottya-utczán, melynek remek kirakatai szemkápráztatóan csillognak a villamos reflektorok fényében. Ez az édes, friss szellő, mi az utcza végén arczunkba csap, mutatja, hogy közel vagyunk a klubbhoz; de nem kell megijjedni, a hidegség nem a klubból áramlik felénk, hanem a közel Dunáról. A csarnokos, oszlopos épület udvarán jobbra fény árad ki az üvegajtón.

Itt befordulunk, pompás, pálmákkal diszitett, szőnyeges lépcsőházban haladunk fölfelé. Fönn fényárban uszó előterem fogad. Körüskörül a falon semmi más, csak fogasok. Hat óra elmult, tehát már majd nem minden szegen ott lóg egy kabát. Egyenruhás, csizmás inasok ugranak elibénk, iziben a mi kabátjaink is ott függenek valamelyik fogason, egy másik inas föltárja előttünk a szárnyas ajtókat. Belépheténk.

Otthonos, nyájas hangulat fogad bennünket. Még az idegent is. Senki se nézi bámuló szemekkel, tudják, hogy aki idejön, az egy sem idegen nem lehet a pártnak.

Az egyik sarokban okvetlenül a mosolygó képü, hófehér szakálla br. Podmanitzky Frigyes, a pártelnök ötlik a látogató szemébe. Hatalmas, exotikus szivarból eregeti a füstöt s vidáman beszélget a képviselők csoportjával.

Nagy örömmel üdvözli a klub minden vendégét.

Egyáltalán a rendes napokon a politikából vajmi kevés szur szemet a klubban. Csak olyan ez is, mint előkelő uri emberek minden más kaszinója. Azzal a különbséggel, hogy legnagyobbrészt képviselők s valamennyien a miniszterek idejárnak. Körüljárva a termeket meglehet látni őket sorra: emitt Perczel Dezső billiárdozik nagy buzgósággal, amott a kártyaasztalnál br. Bánffy mosolygó arczczal oszt, szomszédjában magasra emelt tarokkkártyák födik el Tisza Kálmán ezüstszakállát.

A képviselők beszélnek szinházról, irodalomról, a nap eseményeiről, persze politikáról is.

Olyan a klub, mint egy vitézhadsereg tábora. Ugyan ki hiszi, hogy a táborban a katona mást se tett, csak a puskáját próbálgatja, tartja készen és sütögeti a levegőbe? Bizony a tábor gyakran, sőt legtöbbször, a mulatság, a jókedv, szórakozás és vidámság tanyája; de azt a katonák mindnyájan tudják egymásról a legfesztelenebb jókedv közepett is, hogy a mikor itt vannak a fontos pillanatok, akkor azután mint egy ember áll sikra az egész sereg, a haza'ért, a vezérért.

Hát igy kell képzeni azt a hires klubot; majd lesz alkalmam ilyen fontos pillanatokról való fotografiát is bemutatni, majd bemutatom a klub konferencziáját is. De most, a mit lát itt, képzeli ugy, mint a nyugodt, biztonságban lévő tábort, a melyben a harczok után maradt szabad időt töltik a vizétek. Kiki a maga kedve szerint.

Bizonyosan sokan hirdetnék, igy, csendes rendes életét a klubnak látva, hogy: hát a forrongás, hát az izgalom, hát a tépelődés és a kétségbeesés, mindez hol van?

Légy nyugodt, szives olvasó ezt majd megtalálod holnap — az ellenzéki ujságokban ékesen leirva.

Saturnus.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Január 28. Jogász-tánczestély „Margit„ fürdő disztermében.

Január 28. Polgári-kör bálja „Bika“ disztermében.

Január 29. Az Iparos-kör tánczvigalma az Arany-Bikában.

Február 1. A Fillér-egylet tea-estélye a „Bika“ disztermében.

Február 4. A máv. altisztek tánczvigalma az uj mühelytelep csarnokában.

Február 8. Első magyar asztal-társaság estélye az „Angol-Királynő“ helyiségében.

Február 11. Ács-ifjuság dalkörének mükedvelő előadása a „Margit“-fürdő disztermében.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör jelmez-estélye a „Bika“ disztermében.

Február 25. Az izraelita jótékony nőegylet *„debreczeni vásár“* mulatsága a „Bika“ disztermében.

—

Meghivó.

(A jogász- és tánez-estély.)

Kisasszonyom! Most, szombat este
Pompás kis tánczestély leszen.
Kik rendezik?!... Hát a jogászok...
Ugy-e hogy eljön szivesen?
Ne féljen hogy nincs ismerőse —
Ott jól mulatni már szokás,
Ugy a mulatság rendezéshez,
Senki sem ért mint a jogász.

Jó kedv, derültség... ez a mottó...
Tánez virradásig, reggelig.
Majd meglátja, hogy az az éjjel,
Miként az álom, eltelik; —
Vegye fel régi kis ruháját,
Nem kell oda disz, meg selyem,
Jobban fog itt mulatni benne
Mint másutt... vigan, fesztelen.

Ha visszatér majd otthonába,
Kifáradva, tudom, nagyon.
A lelkem szinte látni véli...
Mereng szép, édes álmokon
Látva magát vigan, repülve
Sok jó tánczos karján tova...
És felsóhajt majd elmerülve:
Igy nem mulattam még soha.

Debreczen, 1899. január 24.

F. I.

—

A debreczeni polgári-kör. saját könyvtára javára 1899. január 28. (szombaton) az „Arany Bika“-szálló disztermében Rácz Károly zenekara közremüködésével zártkörü bált rendez. Kezdete 8 órakor. Belépti-dij személyenkint 2 korona; család-jegy 6 korona; páholy-jegy 6 korona, Páholyba lépőknek nem kell személyjegyet váltaniok. Felülfizetések a jótékonyczél érdekében köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók a kör helyiségében (Piacz, Tisza ház), Szent-Királyi Tivadar üzletében, továbbá este a pénztárnál. Ezen meghivó kivánatra előmutatandó. A rendező bizottság élén Ronesik Lajos, a kör elnöke. Kéky Sándor, r. b. elnök. Polgári Bálint, r. b. al-

---

Hélon: Nem! maradj: Tehát, azt mondták, ki vagyok irva. Nos lássák!

Pascal (nem merve megérteni): Mit mondsz!

Hélon: Sejtelmük sincs róla, mi várja őket.

Pascal (sürgetőleg): Nyilatkozzék érthetőbben, öregecském.

Hélon: És legfeljebb egy hó alatt legkésőbb.

Pascal: Igaz ez? Lehet remélni?

Hélon: A csőcseléknek megint egy könyvet akarok az arczába dobni. Akkor ujra a dicsőségemet zengi.

Pascal: Bravó! Halleluja!

Hélen: Ez majd sokára betömi a szájukat.

Pascal: Ez tetszik nekem. Most vagy benne. Ugy szeretlek én téged látni. Oh igen, igy igen.. Már előre látom, mint tátják el a szájukat. És a kritikus urak, ezek az elzüllött piszkolódók.

Hélon: Ók a kiirtak, kiszipolyoztak, a tökfilkók ezek a — teknősbékák.

Pascal: Igen, igen, csak tovább. Te forsz, te lázban vagy. Te szép vagy. Te a Dreyfus... Igen, tehát te titoktartó, te. Neked már egy müved készen fekszik a szekrényedben.

Hélon: Teljesen készen, igen, kedvesem.

Pascol: Egész a részletekig?

Hélon: A legkisebb részletekig!

Pascol: És te erről mit se szóltál nekem. Még nekem se! Ez nem szép!

Hélon: Nos, végre is, most már tudod.

Pascol: És mi is az!

Hélon: Majd meglátod.

Pascol: Valami nagy...?

Hélon (sóhajtva): És ha...

Pascal: Mily nagy?

Hélon: Husz oldal.

Pascal: Ő.

Hélon (komolyan): Mit? Ez egy mesterpróbás mü? Ez okozott sok izzadást... ki se mondható.

Paskal: Persze, persze. Te mindenesetre már négy-öt éve dolgozol rajta, mi? Persze másra se gondolsz, Mikulás óta.

Hélon: Oh, már sokkal régebb időtől ...Ez az én legbensőbb En-em...az én főmunkám...ugy bizony!!

Pascal: De az ördögbe is, mi is ez tulajdonképen? Nem látod, mint remegek a várakozástól?

Hélon: Nos, igen — részletes jegyzéke mindazon müveknek, mit irni fogok.

Pascal (csalódottan: Ah!

Hélon: Mindazon müvek jegyzéke, miket előkészületben tartok... Megértesz engem? Husz oldal, sürün beirva. Husz oldalt tesz ki az, amit irni fogok. Regények... Történet... Philosophia... Dalok.... Darabok.... A müvészet egész sorozata. Husz oldal. Voltaire és Senbe alig jutnak el a feléig. Nos, hát most is csak azt fogják mondani, hogy semmi vagyok?

Pascal: Nem, nem! Azt mindenesetre se!

Hélon: Husz oldal! És ezek a czimek. Bocsáss meg, kérlek (felsorolva): „Coloqu inlus költemény. „A szem.“ Dráma.

Pascal: Nagyszerü!

Hélon: „Kis tréfa“, „A halott mosolya“ —

Pascal: Te, ezt már hallottam, — a halott mosolyát.

Hélon: „Az én kedves Erverdilom“, „Jutroilo“, „Le a halhatatlanokkal.“

Pascal: Bravo!

Hélon: „Vad párák“, az „Erdőtetü“, „Porczellánszivek“.

Pascal: Állj meg egy kicsit. Az „Erdő-tetü“-t engedd át nekem, igen?

Hélon: Neked itélem. (Folytatva): „A szegek“, „Jehova élcze“.

Pescal: Bravo, bravo! A dolog rendben van, pajtás... Minden perczben leadhatod.... Persze csak akkor, ha előbb gyorsan papirra veted...

Ford: **Mocsáry Miklós.**

elnök. Dávid Mihály, r. b. pénztárnok. Papp József, r. b. jegyző és Nagy Bálint, r. b. ellenőr állanak.

Az iparos-kör bálja. Folyó hó 29-én, vasárnap tartja az iparoskör rendes évi báljá a „Bika“ szálló disztermében. A kör e báljára seregleni fognak a már kibékült iparosok, mert a kör derék vezetőségének köszönhető, hogy az ipartestület megalakult. — Különben mindig látogatott szokott ez a bál lenni s a rendezőség mindent elkövet, hogy tánczosokban ne legyen hiány. A nőkről is gondoskodik a rendezőség. Tavaly szép toll-legyező volt a tánczrend, az idén pedig Dávidházy Kálmán derék könyvkötőnk mühelyéből kerül ki a csinos tánczrend, hogy az iparos-kör megmutassa, hogy ilyen munkáért nem kell sem a fővárosba sem külföldre menni.

A talpalávalót a Magyari testvérek jeles zenekara fogja szolgáltatni, kitünő ételekről és italokról pedig a gastronomia terén annyira ismert gourmand Milleckor Lajos és neje a hires gazdasszony fognak gondoskodni.

Jegyek előre Szedlák és Vámos, valamint Nagy András urak üzletében válthatók.

Reméljük, hogy iparosaink családjaikkal együtt valamint a nagy közönség meg fognak jelenni a kibékülés e szép ünnepén.

A debreczeni ács ifjuság dalköre február hó 11-én tartandó *mükedvelői előadással egybekötött tánczmulatságára* a meghivók, a rendezőbizottság tagjai által megczimzetten kézbesittetnek, jegyek ugy nálok mint Szabó József Fazekas Mihály-utczai lakásán, és Juhász József urnál Vendég-utczán előre válthatók. A minden tekintetben sikerültnek igérkező mulatságra felhivjuk olvasóink figyelmét.

SZINHÁZ.

Szinházi müsor:

Csütörtökön, január 26-án („A“ bérletben) *A baba*, operett.

Pénteken, január 29-én, („B“ bérletben) *Zsidónő*, opera. Ujdonság.

Szombaton, január 28-án, („C“ bérletben) *Zsidónő*, opera.

Vasárnap, január 29-én, délután 3 órakor *1848 (Hadak utja.)* Este (bérletszünetben): *A parasztkisasszony*. Berczik népszinmüve.

—

* **A baba.** Audran kedves s fülbemászó zenéjü operettje „A baba“ tegnap ötödizben ismét zsufolt ház előtt került szinre. A közönség ezuttal is mindvégig jól töltötte az estét s sokat tapsolt a szereplőknek. A baba személyesitője Kaposi Józsa ismét jókedvvel játszott s szépen előadott énekszámai közül sokat megismételtettek. Kállay Lujza a noviczius szerepében tünt ki. Fenyéri Hilárius mestert müvészi alakitásban produkálta s pompásan sikerült improvizálásával perczekig tartó derültséget keltett nemcsak a nézőtéren, de még a szinpadon is. Locsarekné, Sziklay, Szentes, Bartha, Rubos hozzájárultak az elért nagy sikerhez.

* **A zsidónő.** A legközelebbi operaelőadás e hó 27-én, pénteken lesz. Ekkor kerül szinre a *Zsidónő* czimü opera, a melyre a társulat énekszemélyzete nagyban készül. Az opera 27 én és 28-án kerül szinre. Mindkét előadás érdekesnek igérkezik azért is, mert 27-én a biboros szerepét *Csatár* Győző, 28-dikán pedig ugyanazon szerepet *Sebesi Basset* Vilmos, — ki már a mult évben is fellépett a debreczeni szinpadon a Cornevillei harangok Gáspár apó szerepében s szép sikert is aratott, — játsza.

* **Megunta a szinész-életet.** A temesvári „Délmagyarországi Közlöny“ irja: Almássy Endre, szintársulatunk második hőse, megunta a szinész életet. Sokáig küzdött önmagával, a mig csak tegnap bucsu nélkül egyszerre hátat forditott Temesvárnak és a gondteli bohém életnek. Társaitól levélben eképpen bucsuzott:

„Isten veletek — irja — meguntam a szinész-életet. Anyám és feleségem van s azokat kell eltartanom. Azért hagytam ott a szinész-életet, melyért annyira rajongtam . . . Isten veletek!“ . . .

Almássy még egészen fiatal ember. Jogász volt s mint olyan csapott fel szinésznek. A Krecsányi féle társulatnak egyik hasznavehető tagja volt Almássy, a ki most feleségénél, a szatmári szintársulatnak primadonnájánál van. Krecsányi mindjárt táviratilag szerződtetett helyébe uj tagot s egyszersmind bejelentette a központnál Almássy szerződés-ellenes távozását.

Legujabb.

— *A Debeczeni Ellenőr* saját tudósitójától. —

Országgyülés.

A képviselőház ülése.

Budapest, január 25. (Érk. d. u. 2 ó.) A képviselőház mai ülésén Hevesmegye ismeretes tartalmu feliratát ma nyujtották be. Az ellenzék éljenzett. Azután *Sághy* Gyula, *Kubik* Béla, *Hentaller* Lajos, *Buzáth*, *Wittmann* János országgyülési képviselők napirend előtti fölszólalásra kérnek szót. A Ház ezt nem engedi meg, mire mindannyian névszerinti szavazást kérnek. *Papp* Alexius képviselő interpellácziót jelentett be *Perczel* belügyminiszterhez a Németországban foganatba vett állat-egészségügyi intézkedés dolgában. Az elnök elrendeli a névszerinti szavazást.

A politikai helyzet.

Budapest, január 25. (Érk. d. u. 2 ó.) A politikai helyzet a bécsi kihallgatások után lényegesen megváltozott. *Bánffy* báró miniszterelnök és *Széll* Kálmán bécsi utja *kedvezett a békének, de ha a kiegyezési formula sikerül is, még* **mindig megoldatlan marad a házszabály módositásának, az imdemnitás, a provizorium és Bánffy báró miniszterelnök távozásának időpontja.**

Az tény, hogy a korona hozzájárult *Széll* Kálmán közvetitő javaslatához, ezért is utazott Bánffy hirtelen Bécsbe, hol a béketárgyalások folytatására uj alapon fölhatalmazást kapott oly képen, hogy a korona *Széll* Kálmánt is fölhatalmazta a tárgyalásokban való részvételre. *Az a verzió, mintha a korona Széll Kálmánt a további tárgyalások vezetésére felhatalmazta volna, valótlan, mert ez esetben nyomon követte volna a kabinet demissziója.* A helyzet csupán ugy változott, hogy Széll Kálmán a kormány által is elfogadott közvetitő javaslata lesz a további tárgyalások alapja.

Válság e pillanatban nincs, de ha a legközelebb beálló lehetőségeket vesszük tekintetbe, eltekintve a Bánffy báró miniszterelnök személyétől, a szabadelvü pártban uralkodó komor hangulat okadatolt.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor sat esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára irni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyüjtőszekrényből a beadványok kivétetnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

—

— **Uj egyházmegyei tanácsbiró.** *Az alsószabolcs-hajduvidéki egyházmegyében* lemondás folytán megüresedett világi tanácsbirói székbe — 46 szavazattal 10 ellen gróf *Degenfeld* Pál választatott meg. Hitsorsosai örömmel üdvözlik a nagy multtal és missióval biró család ifju sarjadékát! Őseire visszatekintve, a munkára fényes példányképek lelkesithetik; s ha a jövőt akarja tudni, munkatársaiul az egész nagy, népes egyházmegyét maga körül találja a magyar református egyház kiépitésében s ha kell, megvédésében is!

— **A közvilágitás ügye.** Tegnap délután ült először össze a városi közgyülés által a közvilágitás rendkivül fontos ügyében alakitott nagy bizottság. *Simonffy* Imre kir. tanácsos polgármester vezette a tanácskozást, amelynek eredménye pár órai vita után az lett, hogy szükebb körü bizottságot választnttak, amely az augsburgi társasággal, ugyszintén a többi esetleg jelentkező ajánlattévőkkel a tárgyalásokat folytassa, a házi kezelést illetőleg a tanulmányozást megtegye s mindezek alapján memorandumot dolgozzon ki a közgyülés által kivánt irányban. Ez a szükebb körü bizottság a tanácstól felhatalmazást kérhet arra is, hogy szakértőket küldhessen Pozsonyba s mindazon városokba, ahol a közvilágitas már házi kezelés mellett van berendezve. Tagjai e bizottságnak *Körner* Adolf tanácsnok elnöklése mellett: *Abrahám* László, *Szabó* József, *Aczél* Géza, *Beszler* Károly, *Komlóssy* Dezső, dr. *Bakonyi* Samu, *Dobiecki* Sándor, *Zádor* Lajos, *Márk* Endre, *Szabó* Kálmán (nagykereskedő). Jegyzője *Szabó* Kálmán (városi jegyző.)

— **Meghivás.** A „Debreczeni Polgári Kör“ évi rendes közgyülését f. évi február hó 12 én (vasárnap) délután 3 órakor tartja saját helyiségében, melyre a t. tag urak tisztelettel meghivatnak. Tárgysorozat: 1. Evi jelentés. 2. Mult évi zárszámadás kapcsolatosan a számvizsgáló bizottság jelentésével. 3. 1899. évi költségelőirányzat. 4. Könyvtári bizottság jelentése. 5. Tisztujitás. 6. Inditványok. Debreczen, 1899. január 21. *Az elnökség.*

— **A szőlőbirtokosok és szőlő müveléssel foglalkozók figyelmébe.** A gazdasági egyesület felkérése folytán Heinrich József m. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő ur január 22-től január 29-ig tartja mindenkor délután 5 órakor a gazdasági tanintézetben (Egyház-tér) szakelőadásait. Ezen valóban tanulságos előadásokra az egyesület titkársága az érdeklődő közönséget ismételve tisztelettel meghivja.

Előadatnak még:

Január 25-én: A phylloxera elleni általános védekezési módok.

Január 26-án: A különféle szőlőbetegségek ismertetése.

Január 27-én: Szüretelés.

Január 28-án: A borok kezeléséről.

Január 29-én: A szőlőfás oltványok készitése gyakorlatát bemutatva.

— **Szabolcska Mihály beiktatása.** Szép ünnepségek közt ment végbe tegnapelőtt délelőtt Szabolcska Mihály, az uj temesvári ev. ref. lelkész beiktatása. A hirneves költő tiszteletére valamennyi vallásfelekezet hivei elmentek a beiktatási ünnepre, mely ily módon nem csupán az ev. ref. egyház ünnepe volt, hanem az egész városé. Az ünnepségek kimagasló momentumai *Szabó* János esperes magas szárnyalásu beiktató beszéde és az a költői szépségekben gazdag, szivhez szóló remek beszéd volt, melylyel Szabolcska Mihály lelkész üdvözölte hiveit és a város közönségét. Ezzel a beszéddel egyszerre meghóditotta magának a temesvári közönséget.

Déli egy órakor Szabolcska tiszteletére lakoma volt a „Hét választófejedelem"-hez czimzett szálló éttermében. A lakomán dr. Benedek Albert tanár ragadta nagy lelkesedésre a közönséget, ismertetvén Szabolcska költészetét és különösen az „Idegenben" czimü gyönyörü költeményét.

— **Az Országos Hirlap megszünik.** Egyik legügyesebben szerkesztett fővárosi napilap jelent meg tegnap utoljára: az *Országos Hirlap*. 1897. év végén jelent meg először *Mikszáth* Kálmán és *Lipcsey* Ádám dr. vezetése alatt. Akkor nagy reményeket füztek e laphoz s ugy beszéltek róla, mint a jövő ujságjárál. Csakhogy Magyarországon nehéz sorsa van egy meginduló ujságnak. A közönség konzervativ s nagyon jó legyen már az az ujság, a melynek kedvéért régi lapjától megválik. Az Országos Hirlap nem tudott megküzdeni e konzervativizmussal s tegnap utolsót zakatolt a rotációs gépe. Rövid ideig élt, de a magyar zsurnalisztika történetében rokoaszenves hangon fognak megemlékezni róla valaha.

— **A hortobágyi vengéglős** Szikszay Sámueltől a következő nyilatkozat közzétételére kérettünk: A Debreczeni Ellenőr s tán más debreczeni lapban is a mult év deczember 12-én azon hir jelent meg, hogy a hortobágyi csárda berletétől visszaléptem, nevezett csárdát Horváth Károly és neje Győrffy Mária turkevi-i lakosok vették át a városi tanács jóváhagyásával; utasitva az illetőket, hogy az 1256 forint évi bérletet mint óvadékot s ezen kivül 125 frt bánom pénzt fizessék le, — e határozathozatal után rövid időre kitünt, hogy fent nevezett Horváth Károly s neje, fizetésképtelenek; a mennyiben a bérlet átvételére ázükséges 4500 frtal nem birtak. Igy tehát én és családom továbbra is bérjői maradtunk a hortobágyi csárdának. — Amidőn e körülményt nyilvánosságra hozom, kérem a közönség további szives pártfogását s látogatásait, melylyel szemben igyekszem családommal együtt ezentulra is azt kiérdemelni. Debreczen, 1898. január 24. Tisztelettel: *Szikszay* Sámuel, hortobágyi csárdás-gazda.

— **Összeroncsolt kocsitoló.** Egyik előző számunkban megemlékeztünk arról a sulyos szerencsétlenségről, mely a debreczeni pályaudvaron történt. Nagy Antal kocsitoló munkást tolatás közben a mozdony elkapta s összeroncsolta. A sulyosan sérült embert a kórházba szállitották, de az orvosi tudomány nem segithetett rajta. Tegnap, két napi kinos szenvedés után meghalt. Holttestét a törvényszék felboncztoltatja.

— **Veszedelmes tolvaj szökése.** A csendőrség egy veszedelmes tolvajt keres az országban. *Bellai* József a neve, t.-eszlári illetőségü s a vasutaknak volt réme. Vasutas ruhába öltözve a kocsikat fosztogatta. A mult héten elfogták, de megszökött. Most az egész országban keresik a csendőrök.

— **Glück Frigyes.** A király Glück Frigyes székesfővárosi törvényhatósági bizottsági tagnak, a szálloda ipar, valamint a közjótékonyság terén szerzett érdemei elismeréséül a Ferencz József-rend lovagkeresztjét adományozta.

Ez a kitüntetés széles körökben fog rokonszenves visszhangot kelteni. Glück Frigyes a főváros legnépszerübb alakjai közé tartozik. Nagy jótékonyságáról nem becsülné többre a csöndes jótevést, mely a reklám háláját gondosan kerüli. De a legjelentősebb dolga az, hogy az igazán modern, európai nivón álló hotelek mintáját, minden kényelmével és berendezésének esztétikus pompájával Budapesten ő teremtette meg. Már pedig egy nagy város idegenforgalmának emelésére minden bizottságnál többet használ a hotel.

— **Költött rablóhistória.** Furfangosan kieszelt rablóhistóriával akarta egy elzüllött részeg asszony a debreczeni csendőrszárnyparancsnokságot félrevezetni. A mult hét egyik reggelén beállitott a helybeli csendőrszárnyparancsnokság péterfia-utezai laktanyájába *Hegedüs* Istvánné debreczeni lakos, rovott multu asszony s szökevényes rabló históriát beszélt el. — Ő Böszörményben járt fiánál, ki ott szolgálatban van s gyalog indult visszafeié Debreczenbe. Mikor a böszörményi határba ért, melléje csatlakozott egy Jenei József nevü csavargó, kivel békésen, barátságosan elbeszélgetett. Mikor a messzelátó csárdához ért, Jenei ólmos botjával főbe ütötte. Ő eszméletlenül elterült a földön s azalatt Jenei 4 frtját elrabolta. Mikor magához tért egyedül találta magát az országuton. Bizonyság okáért megmutatta fején a sebhelyet s az aludt vért. A csendőrség a jelentés vétele után két embert nyomban kiküldött a nyomozás megejtése végett. Az őrjárat visszaérkezve megtette jelentését. A rablóhistóriából semmi sem igaz. Hegedüsné nem járt Böszörményben, fiainál nem járt. A nyomozás azt is kideritette, honnan szerezte Hegedüsné fejsebét. Részeg állapotban a főtéren elesett, a kövezetbe ütötte fejét. A csendőrség ezek után a nyomozást beszüntette ez irányban. Hegedüsné sebével a kórházban fekszik s felépülése után megindítják ellene az eljárást.

— **Az elhizás gyógyitása.** Szép, fiatal asszonyok, akik boszankodva veszik észre, hogy a ruháik kezdenek szükek lenni, de még inkább fiatal leányok, akik ugy gondolják, hogy nekik nem illik kövérnek lenni, sokat gyötrődnek az elhizás miatt. A fiatal asszonyok lassankint csak beleszoknak ebbe az állapotba, ha előbb nem, hát akkor, amikor az első leányukat viszik a bálba, de a leányokat bizony sokszor elkeseriti a kövérség s akárhány van, aki eczetet iszik és falat eszik, hogy csak soványabb és sápadtabb legyen, nem gondolva azzal, hogy igy soványabb és sápadtabb lesz ugyan, de egyszersmind beteg is, mert az eczet, ha visszaélnek vele, kész méreg. Pedig azt hiszem, a leányok nagyon csalódnak, amikor azt hiszik, hogy a férfiaknak nem tetszik a piros, pozsgás arcz s a kövérkés testalkat s a kövérséget gyógyitani, a kövérség ellen valamit tenni csak akkor szabad, amikor tulságosan alkalmatlanná vált, vagy éppen az egészséget fenyegeti. — Tudnak is erre az orvosok több módot s a göttingai egyetemen a minap egy uj szerrel is tettek kisérletet: a pajzsmirigy-készitménynyel. Ez a szer csakugyan soványit, de mégis alkalmatlannak bizonyult, mert hosszu használata sok káros hatással jár, rövid időn át pedig nem hat kellőképen. Persze, a hiu asszonyok azért mégis használják, mert ők szivesen föláldozzák az egészségüket a hiuságuknak, pedig egy kis kövérség még sokkal könnyebben elviselhető, mint ennek a szernek a rossz hatása.

— **Halálozás.** Legnagyobb részvéttel vettük a következő családi értesitést: Özvegy Sréter Gusztávné szül. Fésüs Georgina; dr. Fésüs György pozsonyi királyi jogakadémiai tanár és neje szül. Berczik Gizella a maguk, valamint az alólirottak nevében is bánatos szivvel tudatják, hogy testvérük, sógor, illetőleg nagybátyjuk, Fésüs Mihály nyugalmazott müszaki tanácsos folyó hó 23-án, éjfél utáni 2 órakor, élete 70-ik évében jobblétre szenderült. A boldogult hült teteme folyó hó 25-én délután 3 órakor fog a Kerepesi-ut ugyanazon temetőben örök nyugalomra helyezteni. Az engesztelő szent miseáldozat folyó hó 25-én délelőtti 9 órakor tartatik meg a lipótvárosi plébániatemplomban. Fésüs György királyi ügyész és neje Kozma Erzsébet, Kozma Andorné született Fésüs Gizella és férje Kozma Andor mint unokahugai és unokaöcscsei, Sréter Mária és férje Fest Vilmos, Fucchsloh Katalin.

— **Jelenet az adóhivatalban.** A városi adóhivatalba alázatosau becsoszogott egy örog anyóka, akinek a vállait ugyancsak legörnyesztette az élet terhe.

— Kérem alássan . . .

Az adótiszt be se hagyja fejezni a siró instanciát;

— Menjen csak haza öreg!

Megijed erre a néni . . . Persze, persze, hiszen előre tudta ő ezt. Visszautasitják a kérését, hogy el ne liczitálják a kis butorát adóba . . .

De kérem szépen, fogja még esdeklőbb sirásra a dolgot, nincs egy krajczárkám se . . . Huszonötödikére volt kitüzve az árverés . . . Csak még egy-két hétig várjanak . . . Akkorra küld pénzt a fiam, aki óráslegény Pesten . . .

Az adótiszt alig tud szóhoz jutni:

— Azt akarom mondani, hogy menjen haza békével, nénike. Nem lesz liczitáczió, három hónapig nem jár a végrehajtó . . .

Az anyóka mind a két kezét a füléhez tartja. Nem akarja elhinni.

— Lehetetlen!

— De igen!

— Aztán ki rendelte ezt igy?

— Hát csak igy van. Nem érti maga ezt, öreg! Az ex-lex ennek az oka!

Fölnéz az öreg néni az égre és szive mélyéből fakad föl a fohász;

— Hogy az én Istenem áldja meg azt az ekszelekszias urat . . .

— **Egy papagály** tegnap este lakásunkról elröpült, a szives megtalálót köszönetünk mellett illő jutalomban részesitjük. — Debreczen, 1899. január 25. *Márk Endre.*

x Hivatali helyiségül, esetleg *ipari czélokra raktárnak* stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben. akár két részre osztva, olcsó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

„Nősülési előmunkálatok."

— Vagy a nevető kérvény. —

Sok csodabogár történik a föld hátán és a nap alatt. Bizony jól esik néha elmondani az ilyet, mert ha más hasznunk nincs is belőle, de annyit elérünk, hogy alaposan megkaczagtat és elernyedt idegeinket jótékony mozgásba hozza. Hiszen oly sok szomoruság részesei vagyunk, mért ne mulassunk hát néha-néha egy-egy vig dolgon, derült fakasztó történeten.

A legujabb vidám histórián a szomszéd magyar városban nevetnek sokat. A torony alól való történetke ez, melynek hősét hadd mutassuk be annak rendje-módja szerint.

Fiatal ember a szereplője a történetkének, aki kisebb hivatalnok a városnál. Nemrég jegyet váltott egy csinos szegedi leánynyal és mint boldog vőlegény járogatott be

aztán fütyürészve, megelégedetten a szürke, nagy falak közzé. Bizony nem igen tudott dolgozni s egy-két aktát alaposan összetévesztett a vidám vőlegény.

Multak a napok és közeledett az esküvő napja. A férj-jelölt már számlálgatta a napokat, az éjszakákat. Még csak egy hét s ő lesz a hivatali szobák legmosolygósabb arczu lakója. Igen ám, csakhogy a mézeshetek alatt nem igen izlik a munka. Fogta hát magát a fiatal ember és megirta az alábbi kérvényt:

Nagyságos polgármester ur!

Alulirott azon alázatos kéréssel fordulok Nagyságodhoz, hogy „nősülési előmunkálatok szempontjából" négy heti szabadságidőt engedélyezni méltóztassék. Stb.

Mig a kérvény a hivatalos utakat megjárta, annyi kaczajt keltett, hogy tiz franczia bohózat is megélhetne abból. A vőlegény pedig várta a feleletet elszorult szivvel. S az nemsokára megjött ilyenformán:

„A kért engedély megadatik, megjegyeztetvén azonban, hogy folyamodó a „nősülési előmunkálatokat" pontosan és lelkiismeretesen végezze."

S mint a rossz nyelvek suttogják, férj uram pontosan eleget is tett a polgármesteri fölszólításnak.

Mengodin.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr" eredeti táviratai. —

Szerb trónbeszéd.

Budapest, január 25. A trónbeszéd, a melylyel a szkupstina ülésszaka tegnap ünnepélyesen bezáratott, hazafiasnak, reformátorinak és üdvösnek mondja a szkupstina müködését s konstatálja, hogy a pártviszály az országban megszünt s a kormány és népképviselet gondoskodott az állam pénzügyeinek rendezéséről és gyarapitásáról. A közgazdaság fejlesztése terén is üdvös intézkedések történtek. A kulturális téren alkotott reformok és a vasuti törvény Szerbiát ugy gazdasági mint kulturális tekintetben hatalmasan fogják gyarapitani és fejleszteni. A Romániával való vasuti összeköttelés uj lendületet fog adni Szerbia kereskedelmének. A hadsereg érdekében is sok történt, ugy, hogy a király nyugodtan tekinthet a nemzet jövője elé. A királynak gondja lesz rá, hogy a mai állapot állandóvá legyen.

A porosz képviselők ülése.

Budapest, január 25. A berlini képviselőház ma folytatta a költségvetés tárgyalását.

Zedlitz báró (szabad konzervativ) azt hangoztatja, hogy pártja mindenkor támogatni fogja a kormányt, ha erővel és energiával száll szembe azokkal a törekvésekkel, a melyek a monarkia egyes részeinek elszakitására irányulnak.

Motty (lengyel) konstatálja, hogy a porosz kormány a népképviselet szine előtt nyíltan beismerte, hogy az alattvalók egy részével harczban áll. Konstatálja ezt nemcsak az ország, hanem az egész müvelt világ szine előtt.

Horvát országgyülés.

Budapest, január 25. Az országgyülés mai ülésén a költségvetés tárgyalását folytatta. Popovics Vazul István a költségvetés mellett szólott.

Elfogott gyilkos.

Budapest, január 25. A Jurisics-utczai gyilkosság tettesét, — mint Zágrábból irják — egy papirgyári munkást, letartóztattak.

A Dreyfus-ügy.

Budapest, január 25. A Gaulois szerint Esterházy vallomástétele előtt a dossier közlését kérte.

A Libre Parole jelenti, hogy Esterházy a lap egyik munkatársa előtt kijelentette, hogy tegnapi vallomása a vezérkarhoz való viszonyára vonatkozott, ma pedig Schwartzkoppenhez való viszonyáról fog vallomást tenni.

A Journal meginterjuvolta Mercier volt hadügyminisztert, a ki ez alkalommal fentartotta azt az állitását, hogy Esterházyt soha sem hatalmazta fel viszontkémkedésre. Esterházy megbizás nélkül cselekedett. Ugyanaz a lap közli továbbá, hogy Mercier ujra hangoztatta Dreyfus bünösségéről való meggyőződését.

A bagaméri zendülők bünügye.

Budapest, január 25. A mult télen történt a biharmegyei Bagaméron, hogy az egész falu fellázadt két csendőr és a jegyző ellen. A csendőrök az utadót exekváló végrehajtónak segédkeztek s mikor Balogh Imre gazda nem engedte kocsira rakni a kukoriczáját, a csendőrkáplár meg leszurta. Erre egy földmives felment a templom tornyába, félre verte a harangokat, mire odacsődült az egész falu népe Balogh portája elé s kővel, doronggal megtámadta a csendőröket, akik a tömeg közé lőttek. A paraszt nép most Sártori Endre jegyző házához vonult és házát felgyujtotta. Többen azt kiabálták, hogy: „Agyon kell ütni a jegyzőt s az egyik paraszt mángorlófát ragadott s azzal kereste a jegyzőt.

— Ártatlanul megölik az embereket! — mondotta.

A zajongó tömegeket alig tudták lecsendesiteni még a katonaság kirendelésével is. A lázadás miatt hatvanöt vádlott került a nagyváradi törvényszék elé, amely magánosok elleni erőszak, gyujtogatás és hatóság elleni erőszak miatt vonta felelősségre a parasztokat. Az elsőrendü vádlottat, Lőcsei Sándort hat évi fegyházra itélték s az átszurt Balogh Imrét, aki időközben felgyógyult, 8 napi börtönnel sujtották. A többit mind másfélévi vagy 8 havi börtönre itélték. A kir. Kurián ma tárgyalták a bünpert, amelylyel az egész napot eltöltötték. Szeghő biró referálta a Czorda Bódog elnöklete alatt tartott ülésben. (Lapunk zártáig az itéletről még nem jött tudósitás.)

Irodalom és müvészet

Irmához.

Ha ugy együtt ültünk az alkonyi csöndbe,
Vagy szólni nem mertem, vagy a néni jött be,
Üsse a kő! mindig megzavart valami,
Nem tudtam sohasem szerelmet vallani.

Azóta eltelt már sok alkalmas óra,
Hanem bizony én még most se' szóltam róla,
Nem is vallom már meg ugyis észrevettem,
Hogy szeretjük egymást forrón, mindaketten.

*

Kis ablaku házból halvány lámpafénye,
Bágyadtan vetődik az éj setétjébe,
Másutt nincsen világ, kihalt az utczasor,
Süvöltő téli szél fagyos havat sodor.

Éjfél után hármat kong a harang nyelve
Messzire hangzik a szél szárnyára kelve,
Kis ablaku házba' tovább ég a lámpa,
De már kialvóban; lobbot vet a lángja

Mért nem feküsznek a kis ablaku házban,
Talán nagy beteg van, nehéz, forró lázban?
Látományok gyötrik? vad rémek kinozzák?...
...Nem!... csak én faragok verseket *Tehozzád*.

Tar Zoltán.

CSARNOK.

Az aranyhaju Ceres.

(Történeti vázlat.)

Irta: **Tábori Róbert.**

(Folytatás és vége.)

Két évvel később 1789. év január hó 2-án Julia fiat szült. Ugyanazon hó 11-én esett meg a keresztelő a Scharlottenburgi kastély kápolnájában. Maga a király tartotta az ujszülöttet, ki is, a Gusztáv, Adolf, Vilma neveket nyerte. A királynő naponta tudakozódott a beteg állapota után. Friderika herczegnő pedig gazdag ékszert küldött neki ajándékba. A király pillanatra sem hagyta el fiatal „nejét"; egész nap ott ült ágya mellett és csupa szeretet, csupa méltóság, csupa jó kedv volt. „Nincsen jobb ember széles e világon, — mondja Voszk grófnő naplójában — csak kár, hogy jelleme annyira gyenge!"

A sokat tapasztalt néne ugyanis nem bizott a viszony tartósságában. Ismerte a királyt, tudta, hogy az ördögöt akárhányszor üzik is el szentelt vizzel, mindig csak ujra próbál szerencsét. Tán arról is értesült, hogy Lichtenau grófnő utóbbi időben nem egészen eredmény nélkül tett lépéseket arra nézve, hogy a királyt ujra hálójába csalja. Aki egyszer megszokta az erős italokat és füszerezett ételeket, annak nem izlik többé a kristályforrás nedve, nem elégszik meg az egyszerü eledellel. Julia nem értette a kicsapongó szeretkezés mesterségét. Ő mindig az maradt, ki volt: szerető, odaadó nő. Nem csábitott, nem ejtett mámorba, hanem csak tiszta kézzel szitotta a szelid lángot saját szivében. Olyan jellemmel szemben, minővel a király birt, más eszközökre lett volna szüksége. Midőn egy hónappal később a király vadászat alkalmával lováról lebukott és tetemesen megsérült, nem a Schönhauseni kastélyba vitette magát, hanem a Lichtenau grófnő által lakott Mohenfinovi várba. Julia a baleset hallatára férjének beteg ágyához sietett és — vetélytársnőjének találta magát szemben. Hiven kötelességéhez türte el az ezen találkozásban rejlő meggyaláztatást, szemrehányás nélkül viselte el a keblében duló kint, egész odaadással ápolta azt, kinek oltár előtt örök hüséget esküdött. De meg volt győződve arról, hogy lelke nem birja el a rettenetes csalódást, ugy intézkedett mindenről, mint aki az élettől megválni készül

Mig két hónappal később, 1789. év április hó 11-én kisérték örök nyugalomra a szőke Cerest. Ugyanazon napon a czikkünk elején emlitett barátnő következő lakonikus mondással bővitette naplóját:

„Ma mutatták be a királynőnek az uj palotahölgyet, ki Julia helyébe lép. Dönhoff Zsófia barna szépség. A király szereti a változatosságot." És ismét három hónappal később Dönhoff k. a. ihmenani grófnőnek neveztetett ki.

Az aranyhaju Ceres, a „második feleség", épp jókor halt meg. Még maradt illuziója, mely a sir ridegségét enyhitheti. Teljes két éven át volt boldog és ezen idő alatt Poroszország is jólétnek örvendett A halál néha könyörületes és akkor jön el, midőn még nem lett átokká az élet, midőn még a szivet nem mérgezte meg egészen a keserü csalódás. És ha létezik kőbe vétett igazság, ugy annak tekinthetjük azt, mely a sirja felett emelkedő obeliszk hirdet arany betükben:

Soror optima, ain ca patriae erat.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Forditotta: **Váradi Ödön.** —

(Folytatás.) 71.

E szavak teljesen alkalmasak voltak arra, hogy a haragot, melyet Granger a doktor iránt érzett, százszorosra emelje, de mégis csak annyit mondott.

— Ön a dolgot tanulmányozta, Mr. Monkshovd, de én nem látom, hogy eddig valami sokat tett volna. Messzebb vagyunk a czéltól, mint bármikor.

— Azt hiszi? Várjon csak előbb, mig Mrs. Hurstot, ki Pimlicoban lakik, meglátom.

— Mrs. Hurst? — ismétlé Granger gunyosan — mi köze ennek ahhoz, a kit mi nyomozunk?

— Az, hogy az ő valódi neve Miriám, mert fáradtságot vettem magamnak, hogy lakását azon ürügy alatt, hogy egy barátom számára kiveszem, szemügyre vegyem s ezen alkalommal láttam egy Mr. Ravel által ott hagyott levelet.

— Ön többet beszél, mint amennyi kedvemre van, viszonzá Granger nyugodtan és ha tisztességtelenül viselkedik irántam, ugy akkor nagyon megbánhatja. Ha nagyon dölyfösen bánik velem, majd köztudomásra hozom, mi ön tulajdonképen.

Granger hangjában volt valami a mi a doktornak azt javasolta, hogy ne keveredjék vele viszályba. Ennél fogva azonnal más hangon folytatá:

— Ha egymással nem egyezünk, ugy kevésre megyünk.

— Én is azt hiszem.

— En csupán azt kivánom, hogy mellettem legyen, Mr. Granger. Közösen vitassuk meg teendőinket.

— Mr. Granger kollegájának kezet nyujtott.

— Ez már beszéd, mondá — a dolog igy már más szinezetet nyer. Csak megakartam önnek mutatni, hogy Granger Sámuel ember mgaáért s most mondja, mi lesz az én teendőm.

— Nagyon egyszerü. Myladyt bizza reám, ön kisérje szemmel Mr. Ravelt. E kettő között valami viszony lehet, melyet mi jól értékesithetünk.

— De hogyan?

A doktor titkos mozdulatott tett.

— Ha együtt lesznek, egész titokban meglátogatom őket s megmutatom ezt nekik, — mondá, mialatt ujjával zsebére ütött, melyben az elfogatási parancsot őré. Meglátja, hogy szép összeget fognak ezek fizetni, hogy elmenekűljenek. De ne gondolja, hogy csakugyan menekülni hagyom őket, nem, kedves Granger, bár hova menjenek, az utolsó perczben letartóztatjuk őket.

S ujra nevetett.

Mr. Granger is nevetett, de kissé kétségbeesett módon.

— A dolog csakugyan jól van kieszelve. Az eszme először őket fizetésre birni, azután mégis nyakon csipni, nem rosz, de —

A doktor azon megjegyzéssel szakitotta őt félbe, hogy ez régtől táplált eszméje, azután látszólag a legjobb egyetérsel váltak el egymástól.

Több nap mulva Granger a doktornak különféle közléseket mondott Mr., a melynek inkább éles elméjéről, mint igaz mondás iránti szeretetről tettek tanuságot Mrs. Monkshood ennek következtében több eredménytelen utat tett meg, Mr. Granger azonban visszatértekor mindég örvendetes értesitéseket adott tudtára.

Miriám miután egy hétig Sunbridgében időzött visszatért Londonba.

Elhozta volna gyermekét, de az volt szándékába, hogy egy kis tengeri fürdőbe menjen s ott időzzék, mig békében és becsületben térhet vissza Sir Henrihez.

Archie lovagiasságába vetett bizalma oly nagy volt, hogy Londonba való visszatértekor épenséggel nem volt meglepetve, mikor értesült róla, hogy itt volt s egy levelet hagyott számára.

— Fivére majdnem mindennap itt volt, asszonyom — mondá Mrs. Parsont, a gazdasszonya megkért, hogy önnek tudtára adjam, s sziveskedjék őt értesiteni azonnal visszatértéről.

— Ma itt volt?

— Nem, még nem, de el fog jönni, mert vagy kora reggel, vagy késő délután jön be.

Miriám lakásába ment fel, mindjárt ezután nyilt az ajtó és Archie lépett be.

Hogy nagy örömmel látták egymást viszont, természetes.

— Miért ment el, Miriám? kérdé Archie. Szegény nagybátyám oly nehezen nélkülözi. Visszajön velem hozzá?

Miriám határozott mozdulatot tett és mondá:

— Nem ,Archie! Mig a megbecstelenitő gyanu árnya felettem lebeg s mig biztosan nem tudom, ki neje vagyok, nem térek vissza Sir Henrihez.

(Folyt. köv.)

NYILT-TÉR.

Svájczi selyem a **legjobb!**

Kérjen mintákat a mi ujdonságainkról fekete, fehér vagy szinesben 35 krtól 9 frt 50 krig méterenként.

Különlegesség: **Legujabb Selyem-Foulard, Rayé** és **Chiné** ruhák és blousokra 52 cm. széles, 60 krtól méterenként.

Eladunk Osztrák-Magyarországba csak **direkt magánosoknak** és küldünk válogatott selyemszöveteket **vám- és portómentesen** a házhoz szállitva.

Schweizer és Társa Luzern
(Schweiz) selyemszövet-kivitel.

67—64—1

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1899. január hó 25-én.

Államadósság:		
Magyar aranyjáradék 4%	119.60	120.10
„ vasuti beruházási köt. 4½%	120.75	121.75
„ koronajáradék 4%	97.90	98.40
„ regále vált. köt. 4½%	100.75	101.50
Osztrák aranyjáradék 4%	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4²/₁₀%	101.25	101.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	139.—	140.—
Részvények:		
Magyar hitelbank részvény	393.50	393.75
Osztrák hitelbank részvény	360.—	360.20
Magyar ipar- és keresk. bank. r.	105.—	105.50
Sorsjegyek:		
Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.	122.25	123.25
„ „ 3%-os „	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	121.75	122.75
Magyar vörös keresztsorsjegy	11.—	11.50
Osztrák „ „	20.—	20.50
Olasz „ „	11.60	12.—
Bazilika sorsjegy	6.60	7.—
Jó-sziv „	3.80	4.20
Pénznemek:		
Cs. és kir. arany	5.66	5.74
20 márkás arany	11.79	11.83
20 frankos arany	9.55	9.59
1 Sovereigns	12.04	12.08

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1899. január 24 én.

A nyers anyag szilárdulása ugy látszik a lisztüzletpt is élénkebbé tette. A malmok tegnap és ma ismét valamennyi lisztet eladtak. Ennek hatása alatt jobban hezzáláttak a buzavételhez és igy élénk forghlom fejlődött. Eladatott 35000 mm. 5—10 krral magasabb árakon.

Rozsban is barátságosabb volt a haugulat.

Zab 5 krral szilárdult.

Tengeri csekélységgel drágább.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80· k. 10·48 forinton, 400 mm. 77· k. 10 32 forinton, 500 mm. 79· k. 10·32 forinton, 500 mm. 79 k. 10.32 frton, 100 mm. 78 k. 10·30 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

A majdnem 20 krnyi amerikai emelkedés és az élénk készáruüzlet nem gyakorolt ma határidőpiaczunkon oly hatást, mint azt várhatni lehetett. A berlini piacz szinte nem reagált kellő mértékben a tengerentuli haussera. Ez az emelkedés indokolására vezethető vissza, mely az árak felszökkenését az értékpapirtőzsde szilárdságának tulajdonitja, de e mellett jelzi, hogy a látható készletek ismét szaporodtak. Nagyobb emelkedésnek a számos realizáczió szinte gátat vetett. Ugy látszik, sokan megörültek, hogy ismét türhető áron tuladhatnak buzájukon.

Hivatalos záróárfolyamok. Déli 1 órakor az árfolyamjegyző bizottság a következő hivatalos záró árfolyamokat állapitotta meg:

Buza márcziusra	9.67 — 9.68
„ áprilisra	9.48 — 9.49
Rozs márcziusra	8.02 — 8.04
Tengeri 1899. májusra	4.88 — 4.89
Zab 1899. márcziusra	5.92 — 5.94
Repcze augusztusra	11.90 — 12.00

Délután 4½ órakor zárlat:

Buza márcziusra	9·66 — 9.67
„ áprilisra	9.47 — 9.48
Rozs márcziusra	8.01 — 8.02
Zab márcziusra	5.89 — 5.91
Tengeri márcziusra	4.88 — 4.89
Repcze szeptemberre	11.90 — 12.00

DEBRECZENI VÁROSI SZINHÁZ.

Folyó szám 116. **Bérlet 96-ik szám „C“**

Ma, szerdán, 1899. január 25-én.

A makranczos hölgy.

Vigjáték 5 felvonásban.

SZEMÉLYEK.

Maptista Minola	Fenyéri Mór
Vincentió	Bartha István
Petrucchió	Komjáthy J.
Grebió	Szentes János
Hortensió	Tanay F.
Tranió	Rubos Árpád
Biondelló	Makrai Dénes
Lucentió	Odry Árpád
Grumió	Sziklay M.
Kurta	Nagy Jóska
Bramió	Csáky F.
Katalin	Komjáthyné
Blanka	T. Halmy M.
Özvegy	Cserényi A.
Szabó	Püspöky I.

Holnap, csütörtökön január 26-án,

A B A B A.

Nagy operette.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Fővárosi szerkesztőségünk:
(szerkesztő: **Kéry Gyula**)
Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.
Telefon: 59—14.

418., 577., 578., 727.
1899.

Hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa közhirré teszi, hogy a város tulajdonát képező következő földbirtokoknak:

1. „**Belső Ohat**“ és „**Medgyes**“ nevezetü s a vaspálya által is elfoglalt terület beszámitásával 3851 holdat 840 □-ölet tevő birtoknak,

2. „**Telekháza**“ (Külső-Ohat) nevezetü s a vaspálya által elfoglalt terület beszámitásával 4067 holdat és 1559 □-ölet tevő birtoknak,

az 1900. évi október 1-től 1912. év október 1-ig terjedő egymásután következő **12 évre haszonbérbe adása iránt** a szóbeli nyilvános árverés a **f. 1899. február hó 7-ik napjának d. e. 9 órára** a város székházának nagytermébe kitüzetett.

Az árverési, illetve bérbeadási feltételek a város számvevői hivatalánál megtekinthetők.

Ez alkalommal azonban zárt ajánlatok el nem fogadtatnak s a kikiáltási ár a „Belső-Ohat“ és „Medgyes“ nevezetü birtokra 29.600 frt (Huszonkilenczezer hatszáz forintban) a „Telekháza“ (Külső-Ohat) birtokra pedig 38.250 frt (Harmincznyolczezer kétszázötven frtban) állapittatik meg.

Tartoznak árverelők a kikiáltási ár 10%-át készpénzben bánatpénzül az árverelő bizottság kezéhez letenni.

Utóajánlatok nem fogadtatnak el.

Debreczen, 1899. január 21-én.

68—2—1 **a városi Tanácstól.**

Vasuti menetrend.

Érvényes 1898. október hó 1-től.

Sz. v. *1708 I-III.	Gy. v. 1702 I.II.	Tv.sz. 1754 II-III.	Sz. v. *1706 I-III.	Sz. v. 1710 I-III.	Tv.sz. 1742 II-III.	Állomások.		Tv.sz. 1741 II-III.	Sz. v. 1709 I-III.	Sz. v. *1707 I-III.	V. v. 1723 I-III.	Sz. v. 1713 II-III.	Gy. v. 1708 I-II.	Sz. v *1705 I-III.
9.15	2.15	.	7.05	.	.	ind.	Budapest k. p. u.	érk.	.	.	5.45	6.20	.	1.50	8.10
2.29	6.00	.	1.31	4.06	6.05	ind.	Püspök-Ladány	érk.	5.18	9.45	11.28	1.28	.	9.48	1.45
3.36	6.50	.	2.40	5.14	7.40	érk.	Debreczen	ind.	3.37	8.15	10.27	12.00	.	9.01	12.36
5.18	8.20	.	.	9.42	9.42	érk.	Nyiregyháza	ind.	.	6.46	6.46		.	6.41	10.55
7.07	10.30	.	.	11.26	11.26	érk.	Szerencs	ind.	.	5.13	5.13		.	5.00	9.07
6.58	.	.	8.52	8.52	.	érk.	Bud-Szt-Mihály	ind.	.	3.25	3.25		.	5.30	.
6.15	.	.	.	.	.	érk.	Nagy-Léta-Vértes	ind.	.	.	.		.	5.25	.
.	11.35	.	.	.	.	ind.	Füzes-Abony	érk.	.	.	.		.	.	.
3.56	6.55	8.20	3.00	5.22	.	ind.	Debreczen	érk.	.	6.54	10.12		7.51	8.54	12.16
4.58	7.38	9.47	4.01	6.35	.	érk.	Érmihályfalva	ind.	.	5.35	9.14		6.36	8.13	11.17
9.09	.	.	8.21	.	.	érk.	Nagyvárad	(ind.	.	.	5.40		.	.	6.50
.	.	5.40	.	.	.	ind.)		(érk.	.	9.09	.		.	.	.
5.10	7.39	9.59	4.11	6.58	.	ind.	Érmihályfalva	érk.	.	5.09	9.06		6.22	8.12	11.09
6.03	8.14	11.15	5.04	8.15	.	érk.	Nagy-Károly	ind.	.	4.05	8.15		5.18	7.41	10.17
.	.	.	10.17	.	.	érk.	Zilah	(ind.	.	.	3.01		.	.	4.00
.	3.01	3.01	.	.	.	ind.)		(érk.	.	9.18	.		10.17	.	.
6.11	8.16	11.25	5.14	8.30	.	ind.	Nagy-Károly	érk.	.	3.57	8.07		5.13	7.39	10.14
6.39	8.34	12.04	5.41	9.04	.	érk.	Gilvács	(ind.	.	3.23	7.39		4.38	7.21	9.47
6.40	8.35	12.05	5.42	9.09	.	ind.		(érk.	.	3.22	7.37		4.35	7.20	9.46
7.08	8.58	12.46	6.11	9.50	.	érk.	Szatmár	ind.	.	2.47	7.09		4.00	6.59	9.18
10.41	.		10.22	.	.	érk.	Nagy-Bánya	(ind.	.	.	3.25		.	.	5.50
3.25			.	5.50	.	ind.)		(érk.	.	.	10.41		.	10.22	.
9.22			11.09	.	.	érk.)	Fehér-Gyarmat	(ind.	.	.	4.20		.	.	6.15
4.10			.	6.15	.	ind.)		(érk.	.	.	9.22		.	11.09	11.09
7.18	8.59		6.23	11.49	.	ind.	Szatmár	érk.	Gy. v.	2.42	6.57		.	6.58	9.10
8.27	9.51	Sz. v.	7.36	1.10	.	érk.	Királyháza	ind.	1703.	1.22	5.49		.	6.08	7.57
10.28		1712.	9.52	4.42	.	érk.)	Bátyu	(ind.	I-II.	10.28	2.57		.	.	5.30
6.56	.	I-III.	5.30	2.57	.	ind.)		(érk.	2.24	10.28	10.28		.	.	9.52
8.49	9.58	3.50	7.48	4.52	.	ind.	Királyháza	érk.	12.18	4.45	5.37		.	6.08	7.47
10.14	.	6.31	9.14	6.18	.	érk.)	Taraczköz	(ind.	10.58	2.24	4.17		.	.	6.29
10.15	.	6.30	9.15	6.19	.	ind.)		(érk.	10.57	2.22	4.16		.	.	6.28
10.50	11.25	7.20	9.50	6.50	.	érk.	M.-Sziget	ind.	10.30	1.35	3.50		.	4.50	6.00
.	.	,	2.26	.	.	érk.	Akna-Szlatina	ind.	6.25				.	.	
V. v.	V. v.		V. v.	V. v.	.	érk.	Kis-Bocskó	ind.	8.39			V. v.	.	.	V. v.
1728	5612.	.	5614	1726.	.					V. v.	V. v.	1725.	.	.	1727.
I-III.	I-III.	.	I-III.	I-III.	.				.	5611.	5613	I-III.	.	.	I-III.
11.50	7.10	.	4.00	10.00	.	ind.	M.-Sziget	érk.	.	9.46	6.36	7.00	.	.	5.23
11.57	7.17	.	4.07	10.07	.	érk.)	Sziget-Kamara	(ind.	.	9.39	6.29	6.53	,	.	5.16
11.58	7.22	.	4.12	10.08	.	ind.)		(érk.	.	9.34	6.24	6.52	.	.	5.14
12.30	7.58	.	4.48	10.38	.	érk.)	Nagy-Bocskó	(ind.	.	8.58	5.48	6.21	.	.	4.37
12.31	8.06	.	4.58	10.39	.	ind.)		(érk.	.	8.50	5.42	6.18	.	.	4.27
.	8.17	.	5.09	.	.	érk.	Kis-Bocskó	ind.	.	8.39	5.31	.	.	.	.
4.10	.	,	.	1.30	.	érk.	Körösmező	ind.	.	.	.	3.09	.	.	11.55

Közvetlen vonat Budapestről Körösmezőre. — Közvetlen vonat Budapestről—M.-Szigetre. — Közvetlen vonat Budapestre. — Közvetlen vonat Körösmezőről Budapestre. — Csak kedden közlekedik.

* Budapest k. p. u. Püspök Ladány között az 1708. sz. személyvonatnál, Püspök-Ladány Nagy-Károly között az 1706. és 1707. sz. személyvonatoknál naponta, továbbá Debreczen—Püspök-Ladány között az 1705. sz. személyvonatnál minden kedden a szomszédos forgalmu menetjegyek használata ki van zárva.

Civis-Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkivül érdekes tartalommal, számos szép képpel bir. A czimtár az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerü naptárunkat, mely immár közszükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővitjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgáljuk vele.

„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1899.